

чески превратъ въ бѣдѣето на вътрешнитѣ ни градове. Споменъ вече не остана отъ търговията на прочутитѣ ни нѣкога Узунджовски, Джумайски панаири, Свищовъ на Дунава, който преди вѣкъ привлѣчаше търговски кервани чакъ отъ Епиръ и Тесалия. Даже съ разширение на ж. п. ни мрежа, търговията и значението на бившитѣ крайни ж. п. станции и досегашни възли се мени и губи. Съ прескарване желѣзница за Червенъ-брѣгъ и Ловечъ, Плѣвенъ изгуби много отъ търговското си значение, Видинъ — съ линията за Ломъ, Ямболъ — съ желѣзницата до Сливенъ и Елхово, Хасково — съ линията за Кърджали и Мъстанлъж и пр. Напротивъ, Пловдивъ и София ще печелятъ съ прекарване желѣзници до околнитѣ имъ малки градове, които като притоци къмъ пълноводни рѣки, ще пълнятъ дълбоко езеро, каквото тѣ представляватъ.

У насъ има доста търговски и занаятчийски градове, два — три индустриални, а курортнитѣ градове се създаватъ сега: за тѣхъ се иска по-високи културни нужди. Живота сочи, че селенина ни вѣрва само въ земята, а гражданина — въ търговията, затова за нещастни се считатъ веѣко село безъ плодородна земя и веѣки градъ безъ търговия. Поради слабо развитата ни ж. п. мрежа, у насъ веѣки градъ се смѣта за търговски, щомъ въ него се мѣркатъ повече селски кола и носии. А градъ, който не е търговски, се държи за умрѣлъ, затова планинското ни население винаги живѣе съ очи обърнати къмъ търговекитѣ ни артерии — Дунава и Черно-море. Че и Балкана съ минералното си и горско богатство, лѣтуване, кустарничество и пр. може да даде добъръ поминѣкъ на населението си, това не вѣрватъ и никой не се стреми да постигне. Презъ войната ние, българитѣ, се въодушевявахме много повече отъ плодороднитѣ полета на Добруджа, отъ колкото отъ хубоститѣ и камѣнацитѣ на Македония, за които сърбина, за да ги владѣе, жертва мило и драго. Благоденствието на Швейцария, Тиролъ, голѣма частъ отъ Италия, Гърция, Египетъ, Германия се дължатъ на паметникитѣ отъ старата култура, особно на природнитѣ имъ красоти, а у насъ такива паметници и природни красоти, които съ време ще привлѣчатъ хиляди поклонници и дадатъ препитание на обитателитѣ имъ, почти никой не цѣни. Даже градове у насъ, далекъ поз-